

nomina^a, Elipantum, ut tecum et cum sanctorum innumerabili multitudine ad portam 793. 794? perpetuae civitatis ascendat. Nolite gregem Christi, quem accepistis pascendum, perdere, sed salvare. In uno tantummodo^b adoptionis verbo a sancta et apostolica ecclesia discordamini. Facile est hoc verbum, divina vos auxiliante gratia, inmutare, et
 5 evangelicis atque apostolicis uti verbis. Quam speciosa, laudabilis et salubris est conversio vestra ad unitatem pacis et fidei, et quantam habetis gloriam apud Deum et sanctos eius! Utinam legat et videat in pace et profectu parvitas mea litteras beatitudinis vestrae, ut gaudens intellegam, si aliquid devotionis meae et caritatis, quam habeo pro vobis in Christo, proficerent preces. 'Humiliamini sub manu omni- 1. Petr. 5, 6.
 10 potentis Dei, ut vos exaltet in tempore tribulationis': et nolite vestrae amatores esse sapientiae cum paucis, sed veritatis adsertores sitis cum plurimis¹. 'Convertimini Zach. 1, 3.
 ad me, et ego revertar ad vos, dicit Dominus'. Divina vos in spiritu paraclito praeveniat gratia ad intellegendam et praedicandam fidei veritatem, quatenus immaculati et coronati ante tribunal summi iudicis audire mereamini: 'Venite benedicti' reliqua^{c 2}. Matth. 25, 34.

24.

15 *Alcvinus Hygbaldo episcopo Lindisfarnensi scribit de mutua amicitia. Candidum praeterito anno retentum remittit; quem, si discendi causa iterum venerit, a sese amplius doctum iri promittit.* 794?

Codd. A 1 fol. 59'—60, A 1 p. 65—66 n. 44^a.
 Ed. J 3.*

20 DOMINO IN CHRISTO DILECTO HYGBALDO EPISCOPO ALCHVINUS HUMILIS LEVITA SALUTEM.

Amicitia fraternae dilectionis, quae inter homines Dei servos inviolata debet observari, olim inter nos quoque specialiter verbis est coniuncta³ pacifica. Quam etiam indesinenter fixam durare desidero, ideoque sanctitatis tuae excellentiam humiliter obsecro, ut cum fratribus Deo devotae congregationis, cui divina te gratia iure
 25 regiminis sacerdotalis praeesse voluit, pro me, licet indigno, in fide tamen et dilectione socio vestro, supernam clementiam exorare digneris. Quod idem quoque nostra parvitas, in quantum^b Deo favente valebit, vobis impendere non desinit.

Candidum praeterea, filium nostrum communem, ad nos venientem in peregrinatione, suscepimus; nobiscumque praeterito anno retinuimus⁴; et, in quantum valuimus Deo
 30 donante, iuvare curavimus. Ipsumque modo ad vos incolomem remeare fecimus. Quem⁵ si iterum vobis placuerit ad nos reverti, quicquid ad profectum eiusdem sanctae ecclesiae provenire credimus, ei libenter impendemus.

Quaecunque enim a magistris ad utilitatem sanctarum ecclesiarum Dei didici, haec maxime gentis nostrae hominibus communicare delector; et non solis tamen illis,
 35 sed et omnibus, qui desideranter quaerunt; si quid utile possum ad animae profectum et sanctae Dei incrementum ecclesiae.

^a) leg. nomino FROB.   ^b) tñ S.   ^c) rñ S.

24. ^a) Lemma: Epistola Albinii magistri ad Higebaldum magistrum A.   ^b) quanto A.

1) Cf. supra p. 62 n. 2.   2) Ex hoc additamento ad evangelii verba pertinente epistolam ipsam
 40 a librario abbreviatam esse minime cum Sickelio (Alcuinstud. p. 472) concludere possum.   3) Fortasse in synodo a. 786. celebrata, cui uterque interfuit, cf. supra p. 27.   4) Itaque non ante annum 793. missa haec epistola est. De Candido sive Wizzone cf. Vit. Alc. c. 11 (SS. XV, 191).   5) Verba Quem si — delector laudat iam a. 1709. Lelandus, Comment. de SS. Britann. I, 133.